

Dokonalý v Kristovi

Dr. Philip G. Samaan,

profesor Náboženstva, Southern Adventist University

Preložil Rasťo (originál je dostupný v [PDF](#))

Boh nás predurčil, "...zvelebovať slávu Jeho milosti, ktorou nás omilostil v Milovanom" (Ef 1:6).

"A hľa, z neba bolo počuť hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo." (Mat. 3:17).

Úvod

Biblia nám hovorí, že v posledných dňoch máme očakávať dar proroctva (pozri Joel 2:28-31). Hovorí, že Boží ľud v dobe konca bude "bude dodržiavať prikázania Božie" a bude "mať svedectvo Ježiša Krista" (Zj. 12:17). Biblia definuje "svedectvo Ježiša" ako "duch proroctva" (Zjavenie 19:10). Duch proroctva je Duch Boží, ktorý vo Svojej činnosti prináša prorocký dar Božiemu ľudu. Tak isto je nazývaný „Duch pravdy“, ktorý nás „privádza do každej pravdy“ (Ján 16:13). Správy, ktoré Boží prorok prináša, sú výsledkom práce Ducha proroctva, ktorý prináša Kristovu správu alebo svedectvo Božiemu ľudu.

Sú tieto správy dodatok k Biblii alebo je dokonca Jeho náhradou? Rozhodne Nie. Hoci Boh sľúbil poslať prorokov

v posledných dňoch, Biblia je už kompletná. Biblia dáva dôležitú Božiu správu celému ľudstvu. Ale vo svojej milosti je Boh schopný poslať prorockú správu Svojmu ľudu v dobe konca, aby mu pomohol pochopiť a aplikovať Jeho Slovo do situácie, ktorej práve čelí. EGW to vyjadrila takto: „Odporúčam ti drahý čitateľ Slovo Božie ako pravidlo tvojej viery a skúsenosti. Slovom budeme súdení. Boh nám v tomto Slove zaslúbil videnia v „posledných dňoch“, nie ako nové pravidlo viery, ale pre potešenie Svojho ľudu a na nápravu tých, ktorí sa mýlia v Božej pravde.“ (*Early Writings*, p. 78).

Dnes budeme objavovať tému týchto dvoch funkcií prorockých spisov. Existuje oblasť, v ktorej niekedy Boží svedomití ľud potrebuje potešenie, a oblasť, v ktorej môže byť nebezpečenstvo zablúdenia od Božej

pravdy. Má to súvislosť s tým ako sme zadobre s Bohom a s tým ako môžeme vedieť či sme s Bohom zadobre. Sme nedokonalé bytosti. Prijíma nás Boh? Aký je jeho postoj voči nám? Ako s ním môžeme chodiť? Biblia nám dáva odpovede na tieto otázky, ale niekedy ich prehliadneme alebo im nerozumieme. Písomnosti Božieho služobníka EGW nám napomáha vidieť čistejšie Biblické učenie v tejto oblasti. Prinášajú nám tak veľmi potrebné potešenie v tomto náročnom čase. Takže dnes vás pozývam na cestu Písmom a písomnosťami EGW aby sme videli ako hriechne ľudstvo môže byť dokonalé v Kristovi. Začneme nasledujúcim výrokom:

I. Nikto nie je Spravodlivý

Nikto, bez ohľadu na to akú spravodlivosť môže dosiahnuť, nikto nemôže byť spravodlivý dosť na to aby bol zachránený do Božieho kráľovstva. Biblia hovorí o ľuďoch, „Nieto spravodlivého ani jedného,“ (Rim 3:10). Dokonca ani duchovní vodcovia Biblie ako napríklad Mojžiš, Daniel, Pavol alebo Ján nemôžu byť zachránení na základe ich bohatej spravodlivosti. Oni nemohli byť vtedy a my

nemôžeme byť dnes dostatočne spravodlivý na spasenie. Iba Kristus je dostatočne spravodlivý. My sme spravodliví iba jeho spravodlivosťou. Toto je to čo so spoľahlivosťou môžeme nazývať teológiou nádeje. Akákoľvek iná teológia musí vždy viesť k zúfalstvu. Vyžaduje sa perfektná spravodlivosť a je potrebná úplná dokonalosť. To najlepšie čo môžeme ponúknuť, hoci aj s Božou pomocou, nie je dosť dostatočné. Preto našou veľkou nádejou je Jeho Spravodlivosť, keď odovzdáme samých seba Kristovi a kráčame s Ním. Biblia nám jasne hovorí, že Boh „...toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom aby sme my boli spravodlivosťou Božou v Ňom.“ (2 Kor. 5:21). Božia dobrota nás vedie k pokániu (Rim 2.4) a v milosti nám dáva pokánie. (Sk 5:31, 11:18). On nás uisťuje, že ak „vzýname naše hriechy, On je verný a spravodlivý aby nám odpustil naše hriechy a očistil nás od každej nepravosti.“ (1 Ján 1:9). Potom môžeme so spoľahlivosťou povedať, že sme spravodliví v Jeho spravodlivosti, hodnotní v Jeho hodnote a dokonalí v Jeho dokonalosti. Ale to nás privádza k ďalšej časti nášho štúdia: *Môže byť Boh niekedy nami potešený?*

II. On je právom potešený

EGW bola vyvážená a skúsená v tejto osudnej oblasti spravodlivosti a dokonalosti.

Ona určite učila teológiu nádeje. Je to evidentné z jej náramne povzbudivých komentárov, v ktorých píše o tom ako je Otec právom potešený Svojím Synom pri Jeho krste a ako sa to dotýka každého jedného z nás. Mat. 3:17 hovorí o tom, že keď bol Ježiš pokrstený, „...hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“

V minulosti, keď som čítal tento verš som to vnímal tak nejak neosobne. Nakoniec, toto prekrásne vyjadrenie bolo adresované dokonalému Ježišovi, nie mne, tak biednemu a nedokonalému. Ó ako veľmi som chcel potešiť môjho nebeského Otca! Ale vyzeralo to tak, že čím viac som sa snažil Boha potešiť, tým bolo pre mňa ťažšie vytvoriť takúto reálnu skúsenosť v mojom živote. Bol som zvedavý, čo to vyžaduje aby som počul tieto Jeho uistujúce slová o mne. Kto som, ako sa vôbec opovažujem myslieť si, že by Boh mohol nájsť vo mne zaľúbenie práve tak ako ho našiel v Ježišovi?

Potom som našiel tento uistujúci výrok z knihy Túžba vekov s. 113, ktorý jasne hovorí, že moja vášnivá túžba po takomto Božom prehlásení môže byť realitou. Všimnite si ako je aplikované Písmo do našej špecifickej situácie. Tu je výrok odrážajúci autorovu teológiu nádeje:

"Oslovenie Ježiša pri Jordáne „Ty si Môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie,“ zahŕňa *celé ľudstvo*. Boh oslovil Ježiša ako nášho zástupcu. Boh nás napriek všetkým našim hriechom a slabostiam nezavrhol ako bezcenné bytosti. Vzal nás na milosť, „ktorou nás omilostil v milovanom.“ (Ef. 1:6). Sláva, ktorá spočinula na Kristovi je zárukou Božej lásky k nám. ... Hriech odlúčil nebo od zeme a prerušil spojenie s ním, ale Ježiš opäť spojil zem s ríšou slávy. Jeho láska obklopila človeka a dosiahla najvyššie nebesá. Svetlo, ktoré z otvorených brán dopadlo na hlavu nášho Spasiteľa osvieti aj nás, ak budeme prosiť o pomoc, aby sme odolali pokušeniu. *Hlas, ktorý oslovil Ježiša, hovorí každému veriacemu človekovi: „Toto je moje milované dieťa, v ktorom mám zaľúbenie.“*

Takže sme videli, že po prvé, nikto z nás nie je dostatočne spravodlivý aby bol spasený a po druhé, že v Kristovi nám Boh môže povedať to isté čo povedal o Ježišovi, „Toto je moje milované dieťa, v ktorom mám zaľúbenie.“ Toto nás vedie k tretej časti nášho štúdia – zápas, ktorý máme v prijatí, vo viere a v skúsenosti tohto vzťahu s Bohom. V podstate je to

III. Zápas o dôveru a prijatie

Toto nádherné zaslúbenie o vypočutí si Božieho priznania sa k nám, rovnako ako všetky ostatné zaslúbenia, je podmienené. Aby sme ako Jeho deti mohli potešiť Otca musíme veriť Ježišovi, odovzdať sa Mu a denne s Ním kráčať. A vydržať v tomto živom vzťahu je náročná úloha. Satan nepretržite pracuje na podkopení tohto dôverného vzťahu medzi našim nebeským Otcom a nami Jeho milovanými deťmi. Toto je to o čo skúšal robiť s Ježišom na púšti po jeho krste. Všimnite si, že na konci príbehu o Ježišovom vzkriesení v Luk. 3kap. počul Ježiš hlas Svojho Otca, potvrdzujúci Jeho dôveru k Nemu. Ale potom, keď začína 4 kap. Ježiš počuje Satanov hlas, ktorý vlieva pochybnosti do vzťahu Otca a Syna. „...ak si

Syn Boží, ...“ (v.3). Satan používa tú istú stratégiu aj na nás. Arci-zvodca dobre vie, že ak bude úspešný v podkopávaní našej dôvery a istoty v tento dôverný vzťah, vyhral. A tak to skúša znovu a znovu, čaká iba na vhodnú dobu.

Satan je tak klamne zákerný, lebo zatiaľ čo sme v milujúcom objatí nášho nebeského otca, on príde a klope na dvere nášho srdca, našepkáva pochybnosti a vysádza pesimizmus a nedôveru. Vedie túto vojnu o naše srdcia a myseľ, pretože „Satan počas tisícov rokov experimentoval s fungovaním našej mysle a dobre ju spoznal.“ (*Selected Messages, kniha 2*, p. 352, 353). S našou myslou hrá zákernú psychologickú hru, zvlášť teraz, keď vie, že jeho čas je krátky. Obavy, úzkosť, žiaľ a zastrašovanie sú jeho zbraňami – to všetko nás odháňa od Krista. Ellen White nás vystríhala, že, „ak sme skúšaný nemali by sme si robiť starosti a strachovať. Nemali by sme sa búriť alebo sa dať vylákať z Kristových rúk.“ (*Signs of the Times*, Feb. 5, 1902). Je to tak udivujúce a tak skutočné v reálnom živote ako sa jednoducho starosťami a obavami môžeme vymaniť z Kristových objatia do Satanovho čakajúceho náručia.

Ak aké je riešenie na tento problém? Citujúc Židom 12:2, Ellen White napísala: „Pozrite sa na Ježiša, ktorý je Autor a Dokonávateľ vašej viery. Obráťte svoju pozornosť od objektu, ktorý vám spôsobuje temnotu a smútok aby ste sa nestali prostriedkom v rukách nepriateľa na rozmnožovanie temnoty a smútku. ... hoci na vás môžu prísť ťažké súženia, vašou úlohou je dívať sa hore a vidieť svetlo v Ježišovi.“ (*This Day With God*, p. 233). Okrem toho, pamätajte, že Satan hrá úlohu arci-udavača a žalobcu na súde veľkého sporu. Ale Biblia hovorí, že „...ak niekto zhreší, máme obhajcu u Otca, Ježiša Krista, spravodlivého.“ (1 Ján 2:1). Kristus je náš schopný Advokát s skúsený Obhajca a On nikdy nestratí prípad, keď budeme neustále pri Ňom a plne na Neho spoliehať. Cena za našu obranu už bola zaplatená – Jeho krvou preliatou na Kalvárii (pozrite v. 2)! Na súde osudu hráme úlohu obžalovaných. A tak ako obžalovaní na pozemskom súde nepočúvajú ani nehovoria so žalobcom, tak ani my nesmieme počúvať a rozprávať sa so Satanom. Nanajvýš môžeme povedať, „Satan, porozprávaj sa s mojím Právníkom! Kristova vzácna krv je cena za moje ospravedlnenie.“

Keď týmto spôsobom pozrieme na Ježiša, dôverujúci, odovzdaní a kráčajúci s Ním, nájdeme radosť a ...

IV. Satan sa trasie a utečie

Hoci sa cítime slabí, ak sa spoliehame na Krista a zostávame Mu odovzdaní, naša slabosť sa stane našou silou v Jeho sile. Ján napísal o rodinnom vzťahu s našim nebeským Otcem a jeho vplyve na naše víťazstvo nad Satanom. „Vy, deti, ste z Boha a zvíťazili ste nad nimi, pretože väčší je Ten, ktorý je vo vás, ako ten, čo je vo svete.“ (1Ján 4:4). S určitosťou sa nemôžeme rovnať Satanovi a ak sa mu z vlastných síl snažíme odporovať, vždy nás porazí. Ale v duchovnom boji mu nemáme odporovať sami ale s Kristom. Apoštol Jakub nám dáva tri postupné kroky v dosiahnutí víťazstva nad Stanom. Dva z nich zahŕňajú veci, ktoré sme vyzvaní vykonať: „Poddajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablu - a utečie od vás“ (Jakub 4:7). Nasledovanie tejto rady nás uistuje o porazení Satana.

Po prvé, **odovzdajte** sa Bohu („poddajte sa mu“) a On vás zakryje svojou spravodlivosťou a ochráni Svojím brnením. Zjednotení s ním, spolu predstavujeme

obávanú frontovú líniu. Izaiáš 59:19 hovorí, „Keď príde protivník hoci ako rieka, Duch Hospodinov ho zaženie.“ Je to silný prápor, ktorý pozdvihne na našu obranu proti nepriateľovi. Predstavuje to Jeho silu, nie našu.

Po druhé, spolu s Kristom (nikdy nie sami), **odporujeme** Satanovi. Povoláva nás ako povolal kráľa Jozafata: „Nebojte sa vy ani sa nestrachujte pred tým veľikým množstvom lebo nie vám je boj ale Bohu. ...Postavte sa, stojte a vidzte spasenie Hospodinovo, ktorý je s vami“ (2Par 20:15,17). A pretože Kristus je schopnejší než sme my, môžeme sa spoliehať na víťazstvo. Všetko čo chce je naša dostupnosť pre jeho schopnosť. Ellen White napísala: „Ten, ktorý je naplnený Duchom Kristovým prebýva v Kristovi. Úder, ktorý je cielený na neho padne na Spasiteľa, ktorý ho obklopuje Svojou prítomnosťou.“ (Myšlienky z Hory Blahoslavenstiev, p.71).

Po tretie, výsledkom je, že Satan od nás **utečie**. Často sa stáva, že Boží ľud utečie pred Satanom, je to tak; preto už nastal čas na zmenu, aby on začal utekať od nás. Pretože, keď on vidí Ježiša v nás a okolo nás, vzdá sa aby nemusel bojovať s Ježišom.

Premýšľajte nad týmito povzbudzujúcimi slovami z Túžby vekov s. 131: „sami sa z moci pokušiteľa nevymaníme; ...a ak sa mu pokúšame odporovať vlastnou silou, staneme sa korisťou jeho zvodov; ale „Meno Hospodinovo je pevnou vežou, spravodlivý sa do nej utieka a je chránený“ (Pr. 18.10). Satan sa chveje a uteká aj pred najslabším človekom, ktorý nachádza útočisko v tomto mocnom mene.“

Vnímate to, že ste duchovne slabí, dokonca, že ste „tým najslabším človekom“? Tak uvaľte svoju vieru na impozantné meno Ježiš. Dovoľte Mu aby vás teraz objal svojím neprestrelným štítom, a dovoľte Mu aby vás mohol ochraňovať ako pevná veža. Tak sme prišli k poslednej časti tohto procesu—

V. Robiť to najlepšie.

Kristus robí maximum pre to aby sme boli v ňom úplný; ale aká je naša časť v tomto procese? Našou časťou spolupráce s Ním je: byť mu vždy k dispozícii. Dôležitá úloha, ktorú hráme z Jeho milosti a v Jeho sile, je robiť našu časť čo najlepšie ako vieme. Toto nie je vec „náhradnej spravodlivosti“, v ktorej my poskytneme nejakú spravodlivosť a Boh doplní čo chýba. Nie,

Ježišova spravodlivosť je od začiatku do konca. Hovorí, že: „bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (Jan 15:5). Biblia hovorí, „s bázňou s trasením pracujte na svojom spasení; lebo je to Boh, ktorý pôsobí vo vás i chcenie i činenie pre záľubu“ (Fil 2:12,13). Môžeme vyťažiť len to, čo do nás vložil, či už chcenie, či činenie. On do nás vkladá všetko dobré, čo robíme, je to Jeho spravodlivosť dopĺňa náš nedostatok, keď nám chýba. V Jeho milosti a milosrdenstve na nás dohliada tam kde sme, mení naše životy k lepšiemu a kompenzuje naše nedostatky.

Nechceme robiť to najlepšie pre takého milosrdného Pána? Nie je to to čím srdce odpovedá na jeho milosrdenstvo? Ježiš vie po čom túži naše srdce. Aký vďačný by sme mali byť za to, že sa Pán pozerá do srdca a celkom rozumie našim skutočným motívom! Ľudia nám môžu neporozumieť, môžu spochybniť naše motívy, ale my môžeme mať pokoj s uistením, že vždy milujúci a vševediaci Boh nám úplne rozumie. Dotkol sa nás v milosrdenstve aby nás prikryl spravodlivosťou Svojho Syna, a úplne nás prijal vo Svojom Milovanom. „Ak v srdci je ochota počúvať Boha, keď sa snaha prejaví až to tejto úrovne, Ježiš

prijíma toto nasadenie síl a snahu ako najlepšiu službu a doplní nedostatok zo Svojej vlastnej zásluhy.“ (*Selected Messages, kniha 1*, p. 382).

Takže čo to znamená byť oblečený rúchom Kristovej spravodlivosti? Ellen White nám dáva na toto veľmi jasnú odpoveď. "Kristus hľadá na ducha, a keď nás vidí niest' naše bremeno s vierou, Jeho dokonalá svätosť napraví naše nedostatky. Ak spravíme to najlepšie, On sa stane *našou spravodlivosťou*" (Ibid., p. 368, zvýraznenie pridané). Kristus robil pre nás to najlepšie, maximálne čo mohol. Prečo neurobiť to najlepšie pre neho?

Apoštol Pavol uistoval Kolosenských o tak slávnej plnosti v Kristovi: „...lebo v ňom prebýva všetka plnosť božskosti telesne, 10 a aj vy prišli ste k dokonalosti v ňom, ktorý je hlavou každého kniežatstva a moci.“ (Kol 2:9,10). Toto uistenie sa aplikuje aj dnes pre nás, ak Jemu odovzdáme svoje životy z celého srdca a kráčame s Ním ako Enoch kráčal s Ním. Toto je jediný spôsob ako budeme s ním kráčať v nebi – kráčaním s Ním na tomto svete. Takže ak sa znovu vráti budeme s ním v tejto prechádzke

pokračovať v sláve. Ale počas nášho pozemského kráčania, keď kráčame s našim Spasiteľom, sa nikdy nebudeme cítiť samostatní alebo žeby sme dosiahli svoj cieľ. **Vždy budeme mať pocit našej nekompletnosti a našu zúfalú potrebu po Jeho dokonalosti.** Posvätenie nie je cieľ ako taký, je to spôsob života. Teraz počúvajte pozorne lebo: „hlas k nemu (k človekovi, k nám) prehovára z výšin Božieho sveta. V úžase počuje správu, „v Ňom ste naplnení“ (Kol 2:10). Zrazu všetko v jeho duši je v pokoji. Už viac nemusí zápasieť aby v sebe našiel nejakú hodnotu, nejaký záslužný skutok, ktorým by si získal Božiu náklonnosť“ (*Reflecting Christ*, p. 76).

Preto, naša hodnota je iba Jeho hodnotou, naša spravodlivosť je iba Jeho spravodlivosťou. Toto nie je ťažká práca, ale je to práca srdca. Nie sú to nadčasy, ale skôr prekypovanie Božej zachraňujúcej lásky a zmocňujúcej spravodlivosti, ktorá nás ťahá dopredu a hore s Ježišom. O čom premýšľame, keď počujeme o potrebe obliecť si Kristovu spravodlivosť? Ako to ovplyvní prácu v reálnom živote? Tu je to

v škrupinke od Ellen White. Všimnite si ako vyvážený je tento výstižný výrok a všimnite si snahu spolupráce človeka s Bohom. To je odovzdanie našich srdc a našej vôle, našej mysle, našich myšlienok a nášho celého života. „Ak sa plne odovzdáme Kristovi, naše srdce sa spojí s Jeho srdcom, naša vôľa splynie s Jeho vôľou, naša myseľ sa zjednotí s Jeho myšliou a naše myšlienky sa mu podriadia, žijeme jeho životom. *To znamená byť oblečený do rúcha Jeho spravodlivosti*“ (Kristove podobenstvá p.312, zvýraznenie pridané).

Odovzdáš samého seba Kristovi? Svoju vôľu Jeho vôli, zjednotíš svoju myseľ s Jeho myšliou? **Budeš „prijatí v Milovanom,“ a Boh sa bude na teba bude pozeráť ako na Svoje milované dieťa, v ktorom sa Mu zaľúbilo, tvoj život bude premenený a prostredníctvom Jeho milosrdenstva a sily, budeš dokonalý v Kristovi!** Povieš mu dnes svoje Áno, a zajtra, a každý deň? Povieš mu svoje Áno aby táto krásna skúsenosť kráčania s Ježišom mohla byť aj tvojou?